

konkurrenceevne, som netop skal være med til at sikre, at vi får det ønskede overskud på betalingsbalancen. Det er at skyde sig selv i foden og straffe dem, der skal hente pengene hjem.

Vi skal senere i dag diskutere erhvervsskatter, men jeg vil gerne slå fast, at CD går efter, at det samlede indgreb skal være neutralt over for erhvervslivet; altså ikke flere byrder og heller ikke mere bøvl.

I det følgende har jeg 4 punkter, jeg vil komme ind på: Det er opsparingen til pensionsalderen, det er regeringens planer mod boligejerne, det er forslagene om at forringe vilkårene for bilisterne, og til sidst er det så forslagene om skattelettelser til de lave indkomster.

For det første ønsker vi i CD ikke at medvirke til den straffeaktion mod pensionsopsparerne, som regeringen lægger op til. Vi er imod udspillet, der fjerner incitamentet til at spare op på kapitalpension, blandt andet ved at man ikke længere kan trække sit pensionsindskud fra i topskatten. Det betyder jo en død over kapitalpensionen som opsparingsform, og det beklager vi meget i CD.

Der er mange måder at få folk til at spare op på i stedet for at forbruge, men der er ingen tvivl om, at regeringen har valgt det, vi kalder straffemetoden, frem for belønningsmetoden. Regeringen har sat sig for, at de mennesker, der skal spare op til pension, ikke mindst på opfordring fra regeringspartierne, nu skal være dem, der betaler gildet. Hvordan forventer man, at befolkningen for fremtiden vil spare op til pension, hvis regeringen beskatter fordelene væk?

Regeringen lægger dernæst op til omfattende forringelser for boligejerne, som igen – må vi sige – skal gøres til syndebug i den økonomiske politik. Regeringen vil blandt andet sætte lejeværdien op med 3 mia. kr. om året og så skjule det ved at give lejeværdien et nyt navn. Der er forståelsesproblemer med begrebet lejeværdi, siger man. Ja, det tør antydes, men det bliver da ikke bedre af, at man nu forsøger at skjule det under et andet navn. Det er et trick, som vi i CD må tage afstand fra.

I CD mener vi ikke, der er nogen grund til at omdøbe en lejeværdi. Vi vil hellere kalde en spade for en spade, og derfor fastholder vi i CD begrebet og ordet lejeværdi. Der er ingen, der bør være i tvivl om, at vi i CD ønsker at få afskaffet lejeværdien på lang sigt.

Efter valget blev vi jo desværre nødt til at lægge vores musketered, som vi har sammen med Venstre og De Konservative, ned i skuffen

for en tid. Men CD har ikke glemt musketereden, og standardfradraget, som regeringen ønsker at fjerne, ønsker CD heller ikke at fjerne. Vi mener heller ikke, at man skal pille ved noget, uden at man kompenserer boligejerne på en anden måde.

Oven i kommer så forslaget om den kraftige udhuling af rentefradraget. Det vil få huspriserne til at falde, og det er ikke svært at genkalde sig den situation og det scenario, som vi havde omkring kartoffelkuren i 1987, og de konsekvenser, som det fik. Vi ønsker for alt i verden ikke den situation gentaget, og i CD advarer vi kraftigt imod, at man genopliver den risiko for insolvente boligejere som følge af, at der kan komme nye tvangsauktioner. I CD vil vi gerne være med til at kigge på tingene, men vi vil ikke være med til det på den måde, som regeringen har lagt an til her.

Hvis man ville have vist blot et minimalt hensyn til borgerne i egen bolig og især de yngre, der har købt hus i de sidste år, så kunne man i det mindste, som jeg også sagde før, have medtaget en kompensation i form af lavere lejeværdi eller måske en længere overgangsperiode. Men nej, regeringen har ikke ønsket, at dette skulle med. Tværtimod så bliver man som boligejer ramt ikke én gang, men fire gange. Man skal betale mere for sit hjem, man skal betale mere for varme i hjemmet, man skal betale mere for at spare op til pension, og så skal man også betale mere for at køre på arbejde og tjene de penge, der skal få hele ens økonomi til at løbe rundt. Det føler vi i CD er hård kost.

Det tredje punkt, jeg vil tage op, er regeringens planer om at sætte bilpriserne i vejret. Man vil øge afgiften på benzin og samtidig udhule befordringsfradraget. Man har haft stor fantasi!

Bilpriserne er jo i forvejen meget hårde her i landet, og man kan vel let forudse, at på et tidspunkt så bliver det EU, som kommer og kigger på harmoniseringen af de danske bilafgifter, og så når vi jo ned på et andet niveau end det, vi har i dag.

Jeg tænker også på mobiliteten på arbejdsmarkedet. Skal man skyde en hvid pil efter den og lade landdistrikterne, som ikke er overforsynet med muligheder for offentlig transport, være syndebugke? Jeg føler ellers, at når vi taler om landdistrikterne, så står vi ret godt sammen partimæssigt herinde i Folketinget. Vi kan som sagt ikke se sammenhængen mellem, at man ønsker, at der skal bo mennesker på landet i